

Ποιμαντορική Ἐγκύκλιος
τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καὶ Ὡρωποῦ κ. Κυρίλλου
ἐπὶ τῆ ἐνάρξει
τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς 2014

Εὐλαβέστατοι Ἱερεῖς,
Ἀγαπητοί μου Χριστιανοί,

*«Ἐφθάσε καιρός, ἡ τῶν πνευματικῶν ἀγῶνων ἀρχή, ἡ κατὰ
τῶν δαιμόνων νίκη, ἡ πάνοπλος ἐγκράτεια, ἡ τῶν Ἀγγέλων
εὐπρέπεια, ἡ πρὸς Θεὸν παρρησία.»
(Δοξαστικὸ τῶν Αἰνῶν Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς).*

Με θριαμβευτικὸ ὕφος ἡ Ἐκκλησία μας με τὸν ὕμνο αὐτὸ ἀναγγέλλει τὴν ἄφιξη τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Καὶ παροτρύνει ὅλους μας «ἐγκρατεῖα τὴν σάρκα ταπεινῶσαι πάντες σπουδάσωμεν καὶ λήθην τῆς κακίας παντελῆ ποιήσωμεν». Μᾶς συμβουλεύει νὰ μὴν δυσανασχετοῦμε, ἐπειδὴ εἰσερχόμαστε σὲ περίοδο ἀσκήσεως καὶ θυσιῶν, ἀλλὰ «τὸν τῆς νηστείας καιρὸν, φαιδρῶς ἀπαρξώμεθα, πρὸς ἀγῶνας πνευματικούς ἐαυτοὺς ὑποβάλλοντες ἀγνίσωμεν τὴν ψυχὴν, τὴν σάρκα καθάρωμεν ἡ νηστεύσωμεν ὡσπερ ἐν τοῖς βρώμασιν ἐκ παντὸς πάθους, τὰς ἀρετὰς τρυφῶντες τοῦ πνεύματος».

Με αὐτὸν τὸν πνευματικὸ ἀγῶνα ὁ χριστιανὸς δοξάζει τὸν Θεὸ κατὰ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο, ὁ ὁποῖος διεγείρει ὅλους μας προτρέποντας «δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἅτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ» (Α΄ Κορινθ. στ΄ 20). Καλούμεθα, λοιπόν, ὅλοι μας αὐτὴν τὴν περίοδο, χρησιμοποιώντας τὴν ἐλευθερία μας καὶ ἀποδεχόμενοι τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, νὰ ἀρνηθοῦμε τὴν κακία καὶ τὰ πάθη τῆς ἀμαρτίας καὶ προθύμως νὰ ἀναβοῦμε στὰ νοητὰ ὕψη τῶν ἀρετῶν.

Ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητὴς λέγει ὅτι ὅλα τὰ ἐνάρετα ἔργα καὶ ἡ ἴδια ἡ ἀρετὴ «ἔργα Θεοῦ εἰσι καὶ οὐκ ἠργημένα χρονικῶς» (Μαξίμου Ὁμολογητοῦ Α΄ ἑκατοντὰς πρὸς Θαλάσσιον, Ρ.Γ. τ. 90, 1100 Β § μη). Θεωροῦνται τὰ θεῖα στολίδια τῆς ψυχῆς. Ὅσοι δὲ τὶς ἀποκτήσουν, θὰ ἀξιωθοῦν τιμῆς καὶ ἐπαίνου ἀπὸ τὸν μόνον Ἅγιο καὶ ἐν ἀγίοις ἐπαναπαυόμενο Θεό.

Ἐνῶ εἶναι τόσο ζηλευτὲς οἱ ἀρετές, δὲν εἶναι εὐκολὴ ἡ κατόρθωσίς τους καὶ ἡ ἀνάβασίς τῆς θεοδρόμου κλίμακος τῆς

ἀποκτήσεώς τους. Ἀντιστέκεται ἡ πεπτωκυῖα φύσις μας, πολεμεῖ καὶ ὁ διάβολος, ὁ ὁποῖος ἐνεργώντας ἀπὸ φθόνο καὶ κακία κινεῖται μὲ τὶς πανούργες μεθοδεῖες του, γιὰ νὰ μᾶς ἐμποδίσει.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἀκροτάτη κορυφή τῆς θεολογίας, ἔχει χωρίσει τὶς ἀρετὲς σὲ δύο κατηγορίες: τὶς σωματικὲς καὶ ψυχικὲς ἢ πνευματικὲς ἀρετὲς. Θὰ τὶς ἀναφέρω, γιὰ νὰ ἀντιληφθοῦμε γιὰ ποιὸν ἀγῶνα γίνεται λόγος κατὰ τὴν παρούσα περίοδο τῆς νηστείας.

Σωματικὲς ἀρετὲς εἶναι ἡ νηστεία, ἡ ἀγρυπνία στὴν προσευχή, ἡ γονυκλισία, ἡ ἐργασία καὶ κάθε ἄλλη κακοπάθεια, πὺ συμβάλλει στὴν ἀπελευθέρωση ἀπὸ τὴν δουλεία τῆς ἁμαρτίας. Μὲ αὐτὲς ἐξασκεῖται τὸ σῶμα καὶ ὑποτάσσεται εὐκολώτερα στὸ θεῖο θέλημα καὶ γίνεται εὐχρηστο ἐργαλεῖο γιὰ τὴν ἀπόκτηση τῶν ψυχικῶν ἀρετῶν.

Ψυχικὲς ἢ πνευματικὲς ἀρετὲς λέγονται ἡ φρόνησις, ἡ ὁποία διδάσκει τὸν ἄνθρωπο τί νὰ πράττει καὶ τί νὰ μὴν πράττει κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἡ σωφροσύνη, ἡ ὁποία χαλιναγωγεῖ ὅλες τὶς ἐπιθυμίες, καὶ ἡ ἀνδρεία, ἡ ὁποία ἐνισχύει τὴν θέληση τοῦ ἀνθρώπου, γιὰ νὰ ἀποκοπεῖ ἀπὸ τὴν κακία καὶ νὰ συνδεθεῖ μὲ τὴν θεία χάρη.

Ἀπὸ αὐτὲς γεννῶνται ὅλες οἱ ὑπόλοιπες ἀρετὲς: ἡ πίστις, ἡ ἐλπίδα, ἡ ἀγάπη, ἡ προσευχή, ἡ ταπείνωσις, ἡ πραότητα, ἡ μακροθυμία, ἡ ἀοργησία, ἡ θεία γνῶσις, ἡ ἐλεημοσύνη, ἡ ἀταραξία, ἡ ἀφιλαργυρία.

Ἡ ὕμνολογία τῆς Ἐκκλησίας μας θὰ μᾶς ὑπενθυμίσει καὶ πάλιν: «Νῦν ὁ καιρὸς τῶν ἀρετῶν ἐπεφάνη, καὶ ἐπὶ θύραις ὁ Κριτὴς, μὴ στυγνάσωμεν ἄλλὰ δεῦτε νηστεύοντες προσάξωμεν δάκρυα, κατάνυξιν καὶ ἐλεημοσύνην».

Καλὴ δύναμη καὶ ὁ Θεὸς νὰ μᾶς ἐνισχύσει ὅλους στὴν προσπάθεια αὐτῆς τῆς ἀποκτήσεως τῶν ἀρετῶν, ὥστε ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὸν ἀγῶνα μας αὐτό, νὰ ἐορτάσουμε τὴν Ζωηφόρο Ἀνάστασή Του.

Μὲ πατρικὲς εὐχὲς καὶ ἀγάπη

Ὁ Ἐπίσκοπός Σας



Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καὶ Ὠρωποῦ Κύριλλος

Σημείωσις: Ἡ παρούσα Ποιμαντορικὴ Ἐγκύκλιος δέον ὅπως ἀναγνωσθεῖ τὴν Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς 2^{ης} Μαρτίου ἐ.ε., ἀντὶ ἄλλου κηρύγματος.